

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Replica Ioan. Eckii Adversvs Scripta secunda Buceri
apostatæ super actis Ratisponæ**

Eck, Johannes

Ingolstadii, 1543

VD16 E 416

Et progressus doctrinae sua & promotionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30106

Anno vero 1508. Argentinæ ordinatus sum sacerdos Lü Sacerdos
ciæ, dispensatione super minori ætate à sedis aposto. legato ECKIVS.
obtenta. Aucta tunc fuit mihi familiaritas, quam cum opti 1508
mis quibusq; Rhenanis illo tempore contraxeram, Amici Al.
no Basiliñ. Iacobo Vuinphelingio (qui mihi antea Alberti
Magni librum de adhærendo deo dedicauerat, sicut & pos-
stea Aureoli epitome Byblicum) Beato Rhenano, & Gebui
lero Seletstateñ. Ioan. Kaiserspergio Theologo incompara-
bili, Thoma Vuolphio, Sebastiano Brant, Thoma Aucupa-
rio, Ioanne Gallinario, Rimmanno Philestio, Beato Arnol-
do, Paulo Burgero, priore item Chartusæ, & S. Ioannis.
Admiratione dignum est, iuuem, alienigenam, pauper-
em, familiaritatem, & amicitiam tot spectabilium virorū
obtinuisse. D. Iacobus Sturmius nobilis Argentorateñ, &
D. Sebastianus Vurmser & alij, de his testimonium, si veri-
tati seruire voluerint, locuples perhibere poterant. Ordina-
tus confessim declamaui ad populum Anno primo 48. ser-
mones. Et quia seniores ærarium Academiæ exhauriabant
(Ipsum enim consilium Vniuersitatis dictat stipendia & au-
gmenta lectoribus) vanis pollicitationibus illudebant me,
semper meliorem fortunam pollicentes. Tandem exiliisti, ECKIVS
pendiolo lectionem pomeridianam in Theologia dabant Lector
mihi, vt sic labor esset auctior, stipendum autem non re- Theologia
sponderet.

Nona die Iunij examinatus fui à collegio Theologoꝝ, 1509
& 19. eiusdem Licentiā in Theologia, quæstione vesperiali 22. Iun.
prius pro more determinata, accepi, perstiti tñ semper in la-
boribus literarijs. Dum aut̄ Vniuerſitatis consiliū vacans
tem lectionē cōlegiatī artiū mihi toties promissam assigna-
te differret, forte fortuna Ingolstadiū veni, celebre gymnaſi 1510
um visurus, & ne asymbolus haberer & amusus, à p̄fidibus 7. Septem.
studij impetraui, vt ad disputandū admitterer. Audit⁹ sum Disputa-
tio Ingol.
à patribus & magistris diligenter in disputatione tota die, stadi.

O n̄ Audi⁹

Auditus sum à plebe sequenti die in declamatione. Et tantam mihi conciliaui apud totam Academiam & ciues benevolentiam, ut motu proprio (nam confessim ego ab*n*) apud illustrissimum Bauariz*m* principem sollicitarēt & Tutoris eius, vt ex Friburgo vocarer ad lectionem Theologicam, quam acceptau*i*, & receptis insignibus doctoralibus Friburgi, in Bauariam me contuli, vbi in hunc diem perseuero.

^{1510.}
^{82. Octob.}
^{ultima O-}
^{& ob.}

Expēdamus modo, quām acre crimen mendaciter obierit mihi Bucer. Nam q*p* me infamat à pueritia, luxuriaz*e*, et ebrietati deditū, iudicet vir bonus & honestus, an pauper decimo quarto anno ætatis in magistrum promotus artū & philosophiæ potuerit his vitijs indulgere^c aut vitiosum & deploratum his peccatis Vniuersitas studij præfecerit regentem contubernij 16. annos & 6. menses natum, vt tanta iuuentus moribus & eruditione sub eo proficeret^c. Quis eredat tam iuuenem & pauperē ad officium Decanatus, & Cōcilium Vniuersitatis assumptum, ad gradus in Theologia tam ſpropere admīſſum, si ea vixiſſet levitate, qua Bucer me ornat^c. Crede, crede lector, non deerāt, qui felicibus meis ceptis, dum crescerē, inuidēbat. Hæc inuidia me coegerit meditari migrationem. Expēde amicos Eckij magnos, integerrimos & doctissimos ſupra memoratos, fama ſtudiorum meo*z* & illibatae vita illectos, vt Eckium amarent. Sic philocapti erāt prælati, nobiles & ciues, qui fidei mei nepotes & filios committebāt instituendos. Et tantus fuit in me discipulor*z* amor, vt inuidi ferre non poffent, vt non dubitem probatorum virorū testimonio, me honestius vixisse in ſeculo, quām viginti Buceros in cuculla. Necq*vñq* de crime aliquo accusatus ſum, multo minus coniuctus. Homo tamen cum ſim, vt humanum (qd ille ait) alienum à me putem nihil, nō ſuperbio cū Pharisaō, ſed pectus tūdo cū Publicano. Deus propitius eſto mihi peccatori. Quantū autem

autem me obseruauerit vniuersitas magistrorum vtriusq[ue] contubernij, & nobiles Iureconsulti, ac studiosa iuuentus, ex eo manifeste apparuit, quod abituro Eckio tot carmina vndiq[ue] spargebantur & affigebantur in laudē Eckij, in quibus aliqui seniores studij clamabāt se lēsos, vt magnas fibijs pararent turbas, fulmina etiam excommunicatis iaculantes. Autores carminum fuerunt, Wolfgangus Capito, Urbanus Regius, Ioan. Guida, Albenbergius, Gerasuinus, & alij anomij. Aliud signum, q[uod] tanta caterua Eckij abeunte comitata est usq[ue] in Vualdkirchen. Comes, doct[or], canonici, magistri, nobiles, & scholastici, vt antea in Friburgensi gymnasio nunq[ue] fuerit visum, & plures erant, q[uod] lachrymas continere non potuerunt Eckio valedicentes.

Hactenus de pueritia & adolescentia Eckij, usq[ue] quo migrauit Ingolstadium. Nā ipso die natali meo, dū iā viceſimum quartum annū perficerem, & ingrederer 25. primam meā lectionem Theologicam incepi, in qua iam usq[ue] in triceſimum tertium annū perseverero. Et habeo quidē deo gratias, q[uod] pro immensa pietate sua hunc animum studioꝝ haſtenus ex mera gratia sua in me conseruauit, vt non minus ri alacritate lectione libroꝝ delecter, q[uod] ante quadraginta annos, Agnosco illud esse donum dei, sicut & Caleb robur corporis sui. Et quis iam emeritus habendus essem, qui Friburgi & hic 34. annos publice legēdo Theologiam fuerim professus, & diuus Imp. Iurisperitos, qui 20. annos professi sunt digne in vrbe Constantinopolitana, ea dignitate honorandos decreuit, sicut vicarios, ego aliud non cupio, nec aliud per dies vitæ meæ q[uod] si uere in gymnasio literario & mori. Dum erā in biuio Pythagorico, potuisse iuris ciuilis prudētiam sectari, in qua adeo sub Zasio profecerā, vt collegiū Iureconsultorū, non minus beneuole mihi insignia doctorea dedisset, quā fecerunt Theologi. Nouithoc vir integer & doctus Hieronymus Vetus, tūc Symathites,

O in tamen

Eckius
bijs Frio
burgo.

25.10
Lector Ingolstadtij.

C. de pro
fess. qui in
urbe, li. 28